

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121468382
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121468382.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobkyne A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. XXX, zastúpenej JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá č. 7, proti žalovanému Nemocnica s poliklinikou, n.o. Revúca, IČO: 45736324, so sídlom v Revúcej, Litovelská č. 635/25, zastúpenému JUDr. Pavlom Halajom, advokátom so sídlom v Revúcej, Námestie slobody č. 2, o zaplatenie 569,98 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku pôvodného Okresného súdu Revúca (v súčasnosti Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca) č.k. 8C/26/2021-177 zo dňa 24.06.2022 (v súčasnosti sp. zn. RA-8C/26/2021), ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobkyne (prvý výrok) **m e n í t a k**, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu 569,98 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 569,98 € od 07.08.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobkyne.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného zhodnými skutkovými tvrdeniami a vykonaným dokazovaním, z ktorého ťažiskovo vyplynulo, že:

(1) žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovaného od 01.12.2020 do 31.01.2021;

(2) žalovaný je vlastníkom bytu č. X na prízemí v slobodárni v C., D. E. XX (ďalej aj „predmetný byt“);

(3) v septembri 2020 (dňa 30.09.2020) došlo k výmene 2 ks okien na predmetnom byte na základe objednávky matky žalobkyne; dňa 02.10.2020 zaplatila matka žalobkyne sumu 612,- € za nové okná; podľa vyhlásenia zo dňa 05.04.2022 žalobkyňa zaplatila svojej matke za nové okná a ohľadne kúpnej ceny za okná sú vyrovnané;

(4) žalobkyňa a žalovaný uzavreli nájomnú zmluvu zo dňa 02.11.2020, ktorou prenechal žalovaný žalobkyni do užívania byt č. X v slobodárni v C., D. E. XX na „dobu neurčitú od 02.11.2020 do konca pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného“; úhrada za užívanie bytu (nájomné) bola dojednaná

v sume 102,71 € mesačne bez DPH a pozostávala z mesačnej úhrady v sume 21,01 € a preddavkov na služby v sume 81,70 €;

(5) v dodatku zo dňa 01.12.2020 k nájomnej zmluve sa žalobkyňa a žalovaný na dobu určitú od 01.11.2020 do 31.05.2023 dohodli na znížení nájomného na sumu 81,70 € mesačne; dôvodom uzavretia dodatku bol súhlas žalovaného s výmenou okien na predmetnom byte zo strany žalobkyne a dohoda o zápočte s mesačným nájomným; súčasťou dohody bolo dojednanie, že v prípade ukončenia zmluvy pred termínom ukončenia zápočtu nemá žalobkyňa nárok na akúkoľvek kompenzáciu; podľa prílohy dodatku s označením „zápočet nájomného s nákladmi spojenými s výmenou okien“ vyhotovenej dňa 04.01.2021 predstavuje nájomné v mesiacoch december 2020 až apríl 2023 sumu 81,70 € (nájomné 102,71 € mínus náklady spojené na výmenu okien v sume 21,01 €) a v mesiaci máj 2023 sumu 81,70 € (pri zohľadnení nákladov spojených na výmenu okien v sume 2,71 €); spolu započítané náklady na výmenu okien sume 612,- €;

(6) z výplatných pások a nepopretých skutkových tvrdení žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa uhradila nájomné v sume 81,70 € záškou zo mzdy za december 2020 a január 2021, čím jej žalovaný uhradil náklady za výmenu okien 2x po 21,01 €;

(7) dňa 23.02.2021 žalovaná protokolárne odovzdala predmetný byt žalovanému po skončení pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného dňa 31.01.2021;

(8) výzvou zo dňa 28.07.2021 vyzvala žalobkyňa žalovaného na zaplatenie sumy 569,98 € spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania z titulu bezdôvodného obohatenia do 7 dní odo dňa doručenia výzvy; výzva bola zaslaná žalovanému poštou dňa 28.07.2021; listom zo dňa 05.08.2021 oznámil žalovaný žalobkyňu, že žiadny záväzok voči žalobkyňu neeviduje; v liste uviedol, že výzva mu bola doručená dňa 30.07.2021.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žalobkyňa aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby; matka žalobkyne objednala výmenu 2 ks okien v predmetnom byte žalovaného, ktorá bola realizovaná v septembri 2020; matka žalobkyne zaplatila za výmenu okien sumu 612,- €; v tom čase nebola žalobkyňa so žalovaným v žiadnom zmluvnom vzťahu, až po výmene okien uzavrela žalobkyňa so žalovaným pracovnú zmluvu so vznikom pracovného pomeru od 01.12.2020, nájomnú zmluvu zo dňa 02.11.2020 na užívanie predmetného bytu a dodatok k nájomnej zmluve zo dňa 01.12.2020 s prílohou zo dňa 04.01.2021; nájomná zmluva bola uzavretá na dobu do skončenia pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného; na tom nič nemenil ani neskôr uzavretý dodatok, ten len modifikoval nájomný vzťah tak, že v období, na ktoré bol uzavretý dodatok do 31.05.2023, sa upravila pôvodná výška nájomného vzhľadom na kompenzáciu nákladov za výmenu okien v tomto období; je to zrejme zo znenia dodatku, ktorý hovorí, že dodatok sa uzatvára na dobu určitú, nie že nájomná zmluva sa uzatvára na dobu určitú; pracovný pomer žalobkyne u žalovaného skončil v skúšobnej dobe dňa 31.01.2021, k tomuto dátumu skončil aj nájomný vzťah žalobkyne a žalovaného; nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila dvakrát nájomné podľa dodatku v sume 81,70 €, teda náhrada za výmenu okien jej bola poskytnutá dvakrát po 21,01 €, spolu v sume 42,02 €; keďže zmena veci vo vlastníctve žalovaného (výmena okien v predmetnom byte) bola realizovaná pred uzavretím nájomnej zmluvy, takýto predzmluvný vzťah a nároky z neho nie sú výslovne právnym predpisom upravené; súd prvej inštancie mal za to, že v takomto prípade je možné analogicky aplikovať § 667 Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje, že zmeny na veci je možné vykonávať len so súhlasom prenajímateľa; úhrada nákladov patrí, ak sa k tomu prenajímateľ zaviazal, inak možno požadovať len protihodnotu toho, o čo sa zvýšila hodnota veci; v prípade absencie súhlasu so zmenou, vzniká nárok žiadať uvedenie veci do pôvodného stavu; súd prvej inštancie mal za to, že aplikáciou tohto ustanovenia aj na situáciu, ak je zmena veci vykonaná pred uzavretím nájomnej zmluvy, dochádza k rozumnému a spravodlivému usporiadaniu vzniknutých vzťahov medzi nájomnom a prenajímateľom, aj keď sa týkajú konania pred uzavretím nájomnej zmluvy; ide o ustanovenie, ktoré upravuje vzťahy obsahom aj účelom najbližšie predmetnému vzťahu; z vykonaných dôkazov vo vzájomnej súvislosti vyplynulo, že žalovaný udelil žalobkyňu súhlas s výmenou okien v predmetnom byte; bolo preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dodatok k nájomnej zmluve, podľa ktorého cena nájmu predmetného bytu v období od 01.12.2020 do 31.05.2023 bude v sume 81,70 € bez DPH, cena nájmu sa upravila na základe zápočtu nákladov za výmenu okien v sume 612,- €; podľa dodatku v prípade ukončenia zmluvy pred termínom ukončenia zápočtu nájomca nemá nárok na akúkoľvek kompenzáciu; súd prvej inštancie mal za to, že dodatok je platným právnym úkonom; ide o dohodu žalobkyne a žalovaného o náhrade nákladov žalobkyne v súvislosti s výmenou okien v predmetnom byte; vzhľadom na zmluvnú voľnosť si mohli strany sporu dohodnúť náhradu takýmto spôsobom, že bude poskytnutá mesačne určitá čiastka (znížením nájomného o 21,01 €), mohli si dohodnúť i podmienku, že takáto kompenzácia bude len v prípade trvania nájomného vzťahu; nič tomu

nebránilo, nejde o dohodu v rozpore so zákonom ani v rozpore s dobrými mravmi; vzhľadom na uvedené bol žalovaný v zmysle nájomnej zmluvy v znení dodatku povinný nahradiť žalobkyni náklady za výmenu okien podľa dohodnutého splátkového kalendára len počas trvania nájomného vzťahu; nájomná zmluva zanikla uplynutím času, na ktorý bola uzavretá, t.j. dňom skončenia pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného dňa 31.01.2021; do tohto dátumu poskytol žalovaný žalobkyni náhradu za výmenu okien podľa dohody spolu v sume 42,02 €, následne už nebol povinný náklady splácať; preto žalobkyni plnenie z titulu dohody so žalovaným nepatrí; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobkyne v plnom rozsahu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 667 Občianskeho zákonníka per analogiam; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal proti žalobkyni plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 19.07.2022 (č.l. 198-200 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadla v celom rozsahu; vyjadrila názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podstate argumentovala, že:

(1) nájom neskončil skončením pracovného pomeru u žalovaného, pretože nebol viazaný na pracovný pomer, preto zotrvala v byte aj po skončení pracovného pomeru; pracovná zmluva bola so žalovaným uzavretá na dobu určitú do 30.11.2021, preto je zrejmé, že dojednania v nájomnej zmluve sú v rozpore s pracovnou zmluvou;

(2) zápočtom na sumu 612,- € nedošlo len k súhlasu žalovaného s výmenou okien, ale došlo aj k dohode o výške plnenia; žalovaný sa preto zaviazal na úhradu nákladov za výmenu okien;

(3) samotná nájomná zmluva obsahuje neurčité znenie, že sa uzaviera „na dobu neurčitú“ od 02.11.2020 do konca pracovného pomeru, pričom nie je zrejmé, či došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy na dobu určitú alebo neurčitú; súd prvej inštancie sa nezaoberal neplatnosťou dodatku k nájomnej zmluve v nadväznosti na absenciu podstatnej náležitosti (doby nájmu) v pôvodnej zmluve;

(4) súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil podpísanie dodatku k nájomnej zmluve dňa 04.01.2021 v spojení s tým, že dodatok bol uzavretý na dobu určitú od 01.12.2020 do 30.05.2023, teda súd prvej inštancie pripustil trvanie zmluvného vzťahu pred platnosťou a účinnosťou zmluvy;

(5) súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil jej tieseň pri uzavretí dodatku k nájomnej zmluve; nájomný vzťah v čase podpísania dodatku trval, jej zámerom pri uzavieraní dodatku bola práve deklarácia dohody o výške kompenzácie; žalovaný ako jej zamestnávateľ, ktorý mal v uvedenom čase vymenené staré okná za nové a prijímal plný nájom, vyhotovil dodatok a postavil ju pred jedinou možnosť, t.j. podpísať dodatok bez výhrad k obsahu alebo nebude mať kompenzované nič; preto vzhľadom na slabšie postavenie žalobkyne je nesporné, že zmluvné dojednanie o zániku nároku na kompenzáciu v prípade ukončenia zmluvy pred ukončením zápočtu nebolo uzavreté slobodne a vážne;

(6) dojednanie o zániku nároku na kompenzáciu v prípade ukončenia nájomnej zmluvy považovala za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi;

(7) napadnutý rozsudok považovala aj za nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný; na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

2.3.1 Podľa § 382 C.s.p., ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

2.3.2 V priebehu odvolacieho konania vyzval odvolací súd uznesením č.k. 17Co/84/2022-219 zo dňa 14.09.2023 žalobkyňu a žalovaného, aby sa do 10 dní od doručenia tohto uznesenia vyjadrili k možnému

použití ustanovení § 39, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1, § 516 a § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v prejednávanej spore, pretože aplikácia uvedených ustanovení na zistený skutkový stav predstavuje iné právne posúdenie veci, než k akému došiel súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, preto v zmysle § 382 C.s.p. majú strany právo vyjadriť sa k možnému použitiu týchto ustanovení v odvolacom konaní.

2.3.3 Dňa 26.09.2023 doručila žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolaciemu súdu vyjadrenie zo dňa 26.09.2023 (č.l. 235 spisu), v ktorom uviedla, že:

(1) súhlasí s aplikáciou uvedených ustanovení, pretože od počiatku sa žalobou uplatneného nároku domáhala z titulu bezdôvodného obohatenia;

(2) žalovanému adresovala výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 569,98 € od 07.08.2021 do zaplatenia; z dôvodu neplatnosti dodatku č. 1 zo dňa 01.12.2020 v časti dojednania, ktorým sa údajne mala vzdať svojich nárokov v prípade ukončenia zmluvy o nájme ešte pred ukončením splátkového kalendára, prichádza do úvahy priznanie úroku z omeškania z jednotlivých splátok od 16. dňa príslušného mesiaca do zaplatenia (splatnosť splátok podľa článku III nájmovej zmluvy zo dňa 02.11.2020);

(3) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 612,- € vznikol a je splatný.

2.3.4 Dňa 29.09.2023 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolaciemu súdu vyjadrenie zo dňa 29.09.2023 (č.l. 240-242 spisu), v ktorom uviedol, že trvá na svojej obrane, že žaloba nie je dôvodná, preto navrhuje potvrdenie napadnutého rozsudku v plnom rozsahu; v podrobnostiach argumentoval, že:

(1) poukazuje na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, ktorý namietal aj v priebehu konania; v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu, na úkor koho sa získal; výmena okien bola zrealizovaná spoločnosťou F. G. H., H. dňa 30.09.2020 na základe objednávky matky žalobkyne, ktorá vo vzťahu k tejto spoločnosti konala vlastným menom, keď uvedená spoločnosť vystavila faktúru matke žalobkyne a nie žalobkyňi; faktúru zaplatila matka žalobkyne; až dodatočne žalobkyňa v snahe preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu v písomnom vyjadrení zo dňa 11.04.2022 tvrdila, že svojej matke zaplatila sumu zodpovedajúcu cene za výmenu okien; k otázke úhrady boli žalobkyňa, jej matka a jej sestra vypočítané, pričom pre vyhodnotenie ich výpovede odporúča odvolaciemu súdu vypočítanie zvukového záznamu z pojednávania kvôli rozporom vo výpovediach (čas, forma úhrady, použité bankovky, dôvod úhrady, časové súvislosti v nadväznosti na výlet do Čiech), ktoré sú také zásadné, že neumožňujú iný záver, než že žalobkyňa a svedkyne uvádzali nepravdu o poskytnutí finančných prostriedkov zo strany žalobkyne jej matke a v skutočnosti k žiadnemu vyplateniu nedošlo; v tejto súvislosti poukázal aj na správu matky žalobkyne doručенú dňa 23.02.2021, v ktorej žiada o zaplatenie za výmenu okien, pretože dňa 02.10.2020 zaplatila faktúru; údajné bezdôvodné obohatenie sa nestalo na úkor žalobkyne, ktorá preukázateľne výmenu okien neobjednala ani nezaplatila, pričom k výmene okien došlo bez súhlasu a bez vedomia žalovaného, proti jeho vôli, keď pôvodné drevené okná boli v dobrom technickom stave, boli funkčné a po demontáži neboli vrátené;

(2) konanie matky žalobkyne nemožno považovať za priame zastúpenie, pričom pri nepriamom zastúpení uskutočňuje zástupca vlastné vyhlásenie vôle, vo svojom mene a na cudzí účet (účet zastúpeného), v dôsledku čoho zástupca nadobúda práva a povinnosti, ktoré je následne povinný ďalším právnym úkonom previesť na zastúpeného, keď v tomto smere poukázal aj na odôvodnenie rozsudku NS SR sp. zn. 1MObdov/6/2009 zo dňa 22.07.2010, v zmysle ktorého skutočnosť, že zástupca koná na cudzí účet sa vo vzťahu k tretím osobám nijako neprejavuje a navonok sa jeho konanie nelíši od konania vo vlastnom mene a na vlastný účet;

(3) s poukazom na súdnu prax (R 1/1979, uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/1/2012 zo dňa 30.04.2012, rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/21/2007 zo dňa 26.02.2008, ako aj rozhodnutia NS ČR sp. zn. 32Cdo/1164/2013, sp. zn. 32Odo/761/2003, sp. zn. 33Odo/477/2003, sp. zn. 32Odo/1754/2006, sp. zn. 32Cdo/389/2008, R 26/1975 a R 12/1989) prípadom neoprávneného majetkového prospechu je aj vynaloženie nákladov na cudziu vec, najmä investície do cudzej nehnuteľnosti, keď v týchto prípadoch súdy správne považujú za neoprávnený prospech nie to, čo bolo vynaložené, ale to, o čo sa cudzia vec zhodnotila, teda ak boli vynaložené hodnoty do cudzej nehnuteľnosti, čím došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, ktoré je povinný žalovaný vydať, v takom prípade pohľadávka bezdôvodného obohatenia nie je hodnota vynaložených prostriedkov, ale rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti pred rekonštrukciou a po nej; v prejednávanej spore nebolo žalobkyňou ani len tvrdené, že výmenou

okien došlo k zhodnoteniu majetku žalovanej a výška tohto zhodnotenia nebola nijakým spôsobom preukázaná;

(4) k posúdeniu právneho vzťahu sporových strán ako tzv. kumulatívnej novácii dodatkom k nájomnej zmluve poukázal na odôvodnenie rozsudku NS ČR sp. zn. 33Odo/399/2005 zo dňa 13.12.2006 a vyjadril názor, že pokiaľ odvolací súd nepovažuje dodatok za platný v otázke splatnosti, nemôže byť považovaný za platný ani v otázke refundácie „nákladov“, ktoré žalobkyňa nevynaložila, pretože žalobkyňa ho uviedla do omylu v otázke úhrady nákladov na výmenu okien.

2.3.5 Vyjadrenia doručil odvolací súd stranám navzájom na vedomie (č.l. 255 spisu; č.l. 260 spisu).

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobkyne (prvý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2.1 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.2.2 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

4.2.3 Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

4.2.4 Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

4.2.5 Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

4.2.6 Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

4.2.7 Podľa § 516 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti. Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti.

4.2.8 Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

4.2.9 Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

4.2.10 Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

4.3.1 Odvolanie žalobkyne je dôvodné.

4.3.2 Predmetom konania v prejednávanej spore bol nárok žalobkyne proti žalovanému na zaplatenie sumy 569,98 € s príslušenstvom z titulu náhrady nákladov žalobkyne na výmenu okien v byte žalovaného; súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol v podstate s odôvodnením, že ide o nárok analogicky vyplývajúci z nájomného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý však žalovaná nemá, pretože jeho uspokojenie bolo viazané na trvanie nájmu, ktorý skončil pred úplným uspokojením nároku.

4.3.3 Z vykonaného dokazovania a zhodných skutkových tvrdení strán vyplýva skutkový stav veci, podľa ktorého

(1) žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovaného od 01.12.2020 do 31.01.2021;

(2) žalovaný je vlastníkom bytu č. X na prízemí v slobodárni v C., D. E. XX (ďalej aj „predmetný byt“);

(3) v septembri 2020 (dňa 30.09.2020) došlo k výmene 2 ks okien na predmetnom byte na základe objednávky matky žalobkyne; dňa 02.10.2020 zaplatila matka žalobkyne sumu 612,- € za nové okná; podľa vyhlásenia zo dňa 05.04.2022 žalobkyňa zaplatila svojej matke za nové okná a ohľadne kúpnej ceny za okná sú vyrovnané;

(4) žalobkyňa a žalovaný uzavreli nájomnú zmluvu zo dňa 02.11.2020, ktorou prenechal žalovaný žalobkyňi do užívania byt č. X v slobodárni v C., D. E. XX na „dobu neurčitú od 02.11.2020 do konca pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného“; úhrada za užívanie bytu (nájomné) bola dojednaná v sume 102,71 € mesačne bez DPH a pozostávala z mesačnej úhrady v sume 21,01 € a preddavkov na služby v sume 81,70 €;

(5) v dodatku zo dňa 01.12.2020 k nájomnej zmluve sa žalobkyňa a žalovaný na dobu určitú od 01.11.2020 do 31.05.2023 dohodli na znížení nájomného na sumu 81,70 € mesačne; dôvodom uzavretia dodatku bol súhlas žalovaného s výmenou okien na predmetnom byte zo strany žalobkyne a dohoda o zápočte s mesačným nájomným; súčasťou dohody bolo dojednanie, že v prípade ukončenia zmluvy pred termínom ukončenia zápočtu nemá žalobkyňa nárok na akúkoľvek kompenzáciu; podľa prílohy dodatku s označením „zápočet nájomného s nákladmi spojenými s výmenou okien“ vyhotovenej dňa 04.01.2021 predstavuje nájomné v mesiacoch december 2020 až apríl 2023 sumu 81,70 € (nájomné 102,71 € mínus náklady spojené na výmenu okien v sume 21,01 €) a v mesiaci máj 2023 sumu 81,70 € (pri zohľadnení nákladov spojených na výmenu okien v sume 2,71 €); spolu započítané náklady na výmenu okien sume 612,- €;

(6) z výplatných pások a nepopretých skutkových tvrdení žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa uhradila nájomné v sume 81,70 € záležkou zo mzdy za december 2020 a január 2021, čím jej žalovaný uhradil náklady za výmenu okien 2x po 21,01 €;

(7) dňa 23.02.2021 žalovaná protokolárne odovzdala predmetný byt žalovanému po skončení pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného dňa 31.01.2021;

(8) výzvou zo dňa 28.07.2021 vyzvala žalobkyňa žalovaného na zaplatenie sumy 569,98 € spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania z titulu bezdôvodného obohatenia do 7 dní odo dňa doručenia výzvy; výzva bola zaslaná žalovanému poštou dňa 28.07.2021; listom zo dňa 05.08.2021 oznámil žalovaný žalobkyňi, že žiadny záväzok voči žalobkyňi neeviduje; v liste uviedol, že výzva mu bola doručená dňa 30.07.2021.

4.3.4 Odvolací súd dospel k záveru, že zákonné podmienky na uplatnenie analógie neboli v prejednávanej spore splnené; súd prvej inštancie nevzal do úvahy ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie; zákon použitie analógie (analogia legis) predpokladá len v prípade, že právny vzťah nie je upravený Občianskym zákonníkom ani iným zákonom, t.j. v situácii, kedy pre daný (posudzovaný) prípad (skutkový stav) chýba aplikovateľný právny predpis; inštitút analógie je tak síce legitímnou metódou aplikácie práva, ktorý sa využíva v prípadoch, ak určitý spoločenský vzťah nie je upravený konkrétnym ustanovením príslušného zákona, resp. iného právneho predpisu (v tomto prípade ide o prípad tzv. analogia legis), resp. ak existuje spoločenský vzťah, na ktorý nepamätá právna norma, ktorá by ho regulovala (t.j. v takom prípade ide o tzv. analogia iuris; porovnaj uznesenie Ústavného súdu

Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 388/2018 zo dňa 16.10.2018); v prípade takejto medzery v práve (právnej úprave), tak do úvahy pripadá jej vyplnenie na základe analógie legis, ktorá je možná ak: (1) určitá skutočnosť nie je právne upravená; (2) existuje právna regulácia, ktorá túto (právom neupravenú) skutočnosť reguluje podobne v určitých smeroch a nakoniec (3) existuje väzba medzi právom neregulovanou skutočnosťou, ktorá má podobné alebo rovnaké právne dôsledky ako skutočnosť, ktorá je priamo regulovaná právnymi normami; tieto podmienky podľa odvolacieho súdu v prejednávanej spore splnené neboli, pretože právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý vznikol na základe výmeny okien na byte žalovaného je výslovne upravený ustanoveniami o bezdôvodnom obohatení z titulu investície do cudzej veci bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka); investícia do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu je pritom typickým prípadom plnenia bez právneho dôvodu ako jednej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka; do výmeny okien (30.09.2020) nebol medzi stranami žiadny právny vzťah, pretože pracovný pomer aj nájomná zmluva boli uzavreté neskôr (01.12.2020, resp. 02.11.2020); zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol; výmenou okien v byte žalovaného bez právneho dôvodu došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne, ktoré je žalovaný povinný vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) žalobkyni (§ 456 Občianskeho zákonníka) a to vo forme peňažného plnenia (§ 458 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka); k vydaniu bezdôvodného obohatenia vo forme peňažného plnenia podľa § 458 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka dospel odvolací súd z dôvodu, že z ekonomického hľadiska by navrátenie do pôvodného stavu bolo dosiahnuteľné zjavne za cenu znehodnotenia alebo dokonca zničenia predmetných okien, ktoré inak môžu ešte slúžiť vyhovujúcim spôsobom svojmu účelu na doterajšom mieste, navyše za situácie nutnosti vynaloženia ďalších nákladov potrebných na demontáž okien (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/206/2018 zo dňa 29.01.2020); nie ani zrejme, kde sa nachádzajú pôvodné okná z bytu žalovaného.

4.3.5 Z dokazovania vyplynulo, že dodatkom č. 1 zo dňa 01.12.2020 k nájomnej zmluve zo dňa 02.11.2020 sa žalobkyňa a žalovaný dohodli na výške nároku žalobkyne z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného na sumu 612,- € (§ 516 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka) a súčasne dohodli rozloženie nároku na splátky v podobe zľavy z nájomného a ich splatnosť; dodatok bolo potrebné posudzovať z hľadiska jeho obsahu bez ohľadu na označenie; dodatok považuje odvolací súd za kumulatívnu nováciu záväzku z bezdôvodného obohatenia, pretože vynaložením investície žalobkyne do bytu žalovaného bez právneho dôvodu vznikol žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu zhodnotenia bytu, ktorý nárok pokiaľ ide o jeho výšku žalobkyňa a žalovaný zmenili (určili) v dodatku č. 1 zo dňa 01.12.2020 k nájomnej zmluve; novácia pôvodného záväzku dohodou (§ 516 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka) prichádza do úvahy aj v prípade záväzku, ktorý vznikol z bezdôvodného obohatenia, pretože ide o všeobecné ustanovenie aplikovateľné na všetky občianskoprávne záväzky (§ 489 Občianskeho zákonníka); samotným zánikom nájmu záväzok žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyni nezanikol.

4.3.6 Vzhľadom na argumentáciu žalovaného po výzve v zmysle § 382 C.s.p. odvolací súd osobitne udáva, že poukaz na súdnu prax ohľadne výšky nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v prípade investície do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu v rozsahu rozdielu medzi hodnotou nehnuteľnosti pred investíciou a po nej v prejednávanej spore neobstojí, pretože strany sa o výške nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia výslovne dohodli (§ 516 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka); nebol dôvod z tejto dohody strán pri rozhodovaní nevychádzať; z tohto dôvodu nebolo potrebné ani vykonávať ďalšie dokazovanie ohľadne prípadnej výšky bezdôvodného obohatenia.

4.3.7 Dojednanie v dodatku č. 1 zo dňa 01.12.2020 o tom, že nárok žalobkyne na náhradu nákladov za výmenu okien (resp. povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie) zaniká v prípade ukončenia zmluvy (nájomu) pred ukončením splátkového kalendára považuje odvolací súd za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), pretože ide o dojednanie jednostranne výhodné pre žalovaného, ktorý sám koncipoval znenie dodatku a v podstate mu jednostranne umožňuje zbaviť sa záväzku ukončením nájmu (dojednanie nešpecifikuje, že musí ísť len o ukončenie zmluvy zo strany žalobkyne); navyše napriek nejasnosti dojednaní o trvaní nájmu (článok II bod 2.1 nájomnej zmluvy zo dňa 02.11.2020) bol nájom viazaný na uzavretý pracovný pomer žalobkyne u žalovaného s tým, že dňom ukončenia pracovného pomeru končí aj platnosť nájomnej zmluvy (článok VII bod 7.1.1 nájomnej zmluvy zo dňa 02.11.2020); podľa nepopretých skutkových tvrdení strán bol pracovný pomer žalobkyne

u žalovaného dojednaný na dobu určitú do 30.11.2021, z čoho vyplýva, že už v čase uzavretia dodatku č. 1 zo dňa 01.12.2020 bolo zrejmé, že nájom skončí pred poslednou splátkou splátkového kalendára splatnou v máji 2023.

4.3.8 Na základe uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že v dôsledku vynaloženia finančných prostriedkov v sume 612,- € na výmenu okien v byte žalovaného zo strany žalobkyne sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil a vznikla mu povinnosť bezdôvodné obohatenie žalobkyňi vydať v dojednanej sume 612,- €; nakoľko žalovaný z titulu bezdôvodného obohatenia zaplatil žalobkyňi len sumu 42,02 € (2x po 21,01 €), bola žaloba žalobkyne o zaplatenie sumy 569,98 € v plnom rozsahu dôvodná. Ustanovenia o bezdôvodnom obohatení neupravujú jeho splatnosť, táto sa preto riadi dohodou alebo výzvou na plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka); dohoda o splatnosti, resp. výzva na plnenie má vplyv na omeškanie dlžníka s plnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výzvou zo dňa 28.07.2021 vyzvala žalobkyňa žalovaného na zaplatenie sumy 569,98 € spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania z titulu bezdôvodného obohatenia do 7 dní odo dňa doručenia výzvy; výzva bola zaslaná žalovanému poštou dňa 28.07.2021; listom zo dňa 05.08.2021 oznámil žalovaný žalobkyňi, že žiadny záväzok voči žalobkyňi neeviduje; v liste uviedol, že výzva mu bola doručená dňa 30.07.2021. Do omeškania s plnením peňažného dlhu sa tak žalovaný dostal dňom 07.08.2021 po uplynutí poskytnutej sedemdňovej lehoty na plnenie, keď k tomuto dňu základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 5 % ročne (§ 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.); v dôsledku omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu (bezdôvodného obohatenia) preto žalobkyňa popri istine dôvodne uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 569,98 € od 07.08.2021 do zaplatenia.

4.3.9 Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v prejednávacom spore. Pod pojmom vecná legitímácia je potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva; podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní a pod pojmom pasívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalovaného, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva povinnosť splniť nárok žalobcu uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta; aktívne vecne legitimovaná je tak strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitimovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v konaní to aj skutočne preukáže; výsledok skúmania vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej; nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vedie vždy k zamietnutiu žaloby; aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného skúma súd samostatne (oddelene), preto na zamietnutie žaloby postačuje záver o neexistencii ktorejkoľvek z nich; skúmanie danosti vecnej legitímácie strán v konkrétnom spore je závislé od konkrétneho hmotného práva, ktorého aplikácia prichádza do úvahy na dokazovaním zistený, resp. nesporný skutkový stav veci; v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) je na podanie žaloby v zásade aktívne vecne legitimovaný ten, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 456 Občianskeho zákonníka). S námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne sa vysporiadal aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (bod 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie). Aj podľa odvolacieho súdu z dokazovania vyplynulo, že výmenu okien zabezpečovala matka žalobkyne pre žalobkyňu na základe jej splnomocnenia ako zástupkyňa žalobkyne. Neobstojí poukaz žalovaného na príslušnú súdnu prax vo vyjadrení v rámci postupu podľa § 382 C.s.p., pretože v prejednávacom spore z dokazovania nepochybne vyplynulo, že v rámci rokovaní a jednotlivých úkonov spojených s výmenou okien bolo žalovanému zrejmé, že matka žalobkyne vystupuje ako zástupkyňa žalobkyne, ktorá jediná sa mala stať zamestnankyňou a nájomníčkou žalovaného; ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo navyše preukázané, že aj ohľadne vynaloženej sumy 612,- € sú matka žalobkyne a žalobkyňa vyrovnané; aj podľa odvolacieho súdu je žalobkyňa v prejednávacom spore aktívne vecne legitimovaná, pretože bezdôvodné obohatenie získal žalovaný na úkor žalobkyne; pre tento záver navyše svedčí aj správanie samotného žalovaného, ktorý so žalobkyňou uzavrel aj dohodu o výške bezdôvodného obohatenia (dodatok č. 1 zo dňa 01.12.2020 k nájomnej zmluve).

4.4 Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobkyne (prvý výrok) zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 569,98 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 569,98 € od 07.08.2021 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobkyňa podané odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie vyplývajú z vykonaného dokazovania a podaným odvolaním žalobkyne neboli spochybnené; právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobkyne však podľa odvolacieho súdu nie je správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ho žalobkyni podarilo spochybníť (body 4.3.2 až 4.3.9 odôvodnenia). Odvolací súd nezistil nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie ani inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto tieto odvolacie dôvody nepovažoval za dôvodne uplatnené.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 569,98 € s príslušenstvom.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávacom spore končí a súčasne odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bol odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov celého konania (t.j. trovách konania pred súdom prvej inštancie ako aj o trovách odvolacieho konania); nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok), pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo nevyhnutné zobrať do úvahy výsledok celého konania; podľa výsledku konania bola žalobkyňa v spore v plnom rozsahu úspešná a vznikol jej proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %), preto odvolací súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.